

V zadevi Zgonjanin proti Sloveniji,

je Evropsko sodišče za človekove pravice (Tretja sekcija) v senatu, ki so ga sestavljali: G. J. HEDIGAN, Predsednik
G. B.M. ZUPANČIČ,
G. L. CAFLISCH,

G. V. ZAGREBELSKY

G. E. MYJER,

G. DAVID THOR BJORGVINSSON,
Ga. I, ZIEMELE, *sodniki,*

in G. V.BERGER, *kot sodni tajnik Sekcije*
na zasedanju za zaprtimi vrati 6. aprila 2006,

izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Primer izvira iz pritožbe (št. 35063/02) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljani, g. Ranko Zgonjanin (»pritožnik«), vložil na Sodišču v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«) 16. septembra 2002.
2. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen zastopnik, g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.
3. Pritožnik v skladu s členom 6 § I Konvencije zatrjuje, daje bilo trajanje postopka pred domačim sodiščem, v katerem je bil udeležen kot stranka, predolgo. Po vsebini se je prav tako pritožil zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopka (Člen 13 Konvencije).
4. Dne 7. septembra 2004 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva s teni v zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, da je pritožba dopustna in utemeljena.

DEJSTVA

1. Pritožnik je bil rojen leta 1959 in živi v Velenju.
 2. Dne 26. junija 1995 se je pritožnik poškodoval v nesreči pri delu.
1. Dne 11. decembra 1997 je pritožnik sprožil pravdni postopek pred Okrožnim sodiščem v Celju zoper svojega delodajalca (in — op. prev) zavarovalnico ZT in zahteval odškodnino v višini 3.833.150,00 tolarjev (približno 15.980 evrov) za poškodbe, ki jih je utrpel.
- Med 27. decembrom 1999 in 29. januarjem 2002 je pritožnik vložil štiri

pripravljalne spise.

Med 30. septembrom 1998 in 11. januarjem 2001 je pritožnik vložil šest zahtevkov za določitev naroka za obravnavo.

Od štirih obravnav, ki so bile opravljene med 3. aprilom 2001 in 12. marcem 2002 ni bila nobena preložena na zahtevo pritožnika. Obravnava, predvidena za 22. junija 2000 pa je bila odpovedana na zahtevo pritožnika, ker je prejel odgovor svojega delodajalca na svoj zahtevek le dan pred tem datumom.

Med postopkom je sodišče imenovalo sodnega izvedenca medicinske stroke. Na zadnji obravnavi se je sodišče odločilo, da izda pisno sodbo. Sodba, s katero je bilo delno ugodeno pritožnikovi zahtevi, je bila 29. aprila 2002 vročena pritožniku.

1. Dne 13. maja 2002 se je pritožnik pritožil na Višje sodišče v Celju. Pritožila se je tudi. ZT.

Dne 21. aprila 2005 je sodišče delno ugodilo pritožnikovemu zahtevku in zvišalo dodeljeno odškodnino.

Dne 24. maja 2005 je bila sodba vročena pritožniku.

1. Dne 16. junija 2005 je pritožnik vložil pritožbo v zvezi s pravnimi vprašanji na Vrhovno sodišče.

Postopek še traja.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § 1 IN 13 KONVENCIJE

1. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopka. Skliceval se je na Člen 6 § 1 Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih..... v razumnem roku odloča sodišče.«

2. Pritožnik se je po vsebini tudi pritožil, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13

Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastimi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.«

A, Dopustnost

1. Vlada se je sklicevala, da niso bila izčrpana domača pravna sredstva.

2. Pritožnik je izpodbijal to navedbo in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

3. Sodišče ugotavlja, da je obravnavana pritožba podobna zadevama *Belinger* in *Lukenda* (*Belinger proti Sloveniji*, št. 42320/98, 2. oktober 2001, in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teli zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade o neizčrpanosti domačih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, niso bila učinkovita. Sodišče opozarja na ugotovitve v zadevi *Lukenda*, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem

roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitega delovanja sodnega sistema.

4. V zvezi z obravnavano zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenih prepričljivih dokazov, zaradi katerih bi moralo Sodišče to zadevo obravnavati drugače od uveljavljene sodne prakse.

5. Sodišče nadalje ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu člena 35 § 3 Konvencije. Prav tako tudi ni nedopustna iz katerihkoli drugih razlogov. Zato je pritožbo razglasilo za dopustno.

B) Utemeljenost zadeve

1. Člen 6 § 1

1. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 11. decembra 1997, ko je pritožnik sprožil postopek pred Okrožnim sodiščem v Celju in se še ni končalo. Obdobje, ki gaje treba upoštevati, torej traja več kot osem let in tri mesece na treh stopnjah sojenja.

2. Sodišče ponovno poudarja, daje treba razumnost trajanja postopka ocenjevati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in vpletenih oblasti ter presoje, kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika v sporu (gl. med številnimi drugimi viri, *Frydlender proti Franeji*, [GC], št. 30979196, § 43, ECHR 2000-VII).

1. Po preučitvi vsega predloženega gradiva in v skladu s sodno prakso Sodišče ocenjuje, da je bilo trajanje postopka v obravnavani zadevi predolgo in zato ne izpolnjuje zahteve po »razumnem roku«.

Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § 1.

2. Člen 13

2. Sodišče ponovno poudarja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za zatiranje kršitev zahteve po sojenju v razumnem roku iz člena 6 § 1 (glej *Kudla proti Poljski*, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI) a Ob tem poudarja, da so bili ugovori in trditve, ki jih je navedla Vlada, že zavrjeni v prejšnjih zadevah (glej *Lukenda*, naveden zgoraj), zato ne vidi razlaga, da bi v obravnavani zadevi sprejelo drugačno odločitev.

3. Zato Sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v domačem pravu, s katerim bi pritožnik mogel pridobiti odločbo, ki bi potrdila njegovo pravico do sojenja v razumnem roku, kot to določa člen 6 § 1.

II. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

1. Člen 41 Konvencije določa:

» Če Sodišče ugotovi, daje prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje«.

A. Škoda

1. Pritožnik je zahteval 15.000 evrov (EUR) za nepremoženjsko škodo.

2. Vlada je odškodninskemu zahtevku oporekala.

1. Sodišče meni, da je pritožnik gotovo utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi mu sodišče po tej postavki prisoja 3.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

1. Pritožnik je zahteval tudi približno L080 EUR za stroške in izdatke postopka pred Sodiščem.

2. Vlada je zahtevku oporekala po višini.

3. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če dokaže, da so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede na celoten zahtevak. Sodišče ugotavlja, da so pritožnikovi odvetniki, ki so zastopali pritožnika tudi v zadevi *Lukenda* (glej zgoraj), vložili skoraj 400 pritožb, ki so razen drugačnih dejstev v bistvu enake kot obravnavana pritožba. Zato Sodišče v obravnavani zadevi ob upoštevanju podatkov, s katerimi razpolaga, in gornjih meril ocenjuje, daje pritožniku razumno prisoditi znesek 1.000 EUR za stroške postopka pred Sodiščem.

C. Zamudne obresti

29. Sodišče ocenjuje, daje primerno, da se zamudne obresti obračunajo po mejni posojilni obrestni meri Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. *razglaš*a, da je pritožba dopustna;

2. *razsoja*, daje prišlo do kršitve člena 6 § 1 Konvencije;

3. *razsoja*, daje prišlo do kršitve člena 13 Konvencije;

4. *razsoja*,

a. da mora tožena država pritožniku v roku treh mesecev od dne, ko postane sodba v skladu s členom 44 § 2 Konvencije pravnomočna, plačati 3.200 EUR (tri tisoč dvesto evrov) za nepremoženjsko škodo in 1.000 EUR (tisoč evrov) za stroške in izdatke, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;

b. da se na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev, do

plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji posojilne obrestne mere Evropske Centralne Banke za vse zamujeno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;

5. *zavrne* v preostalem delu pritožnikov zahtevkov po pravičnem zadoščenju.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki 27. aprila 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER Sodni tajnik	John HEDIGAN Predsednik
-----------------------------	-------------------------------